

SURİYE MESELESİNE DAİR TESPİT VE ÖNERİLER

Bu makale çerçevesinde Suriye konusu, özellikle Türkiye'deki İslami camiaya etkileri açısından değerlendirilmiştir...

İlk önce bir mantık hatasını ve yapılan bariz bir usulsüzlüğü vurgulamak istiyorum; Taraflar birbirini dinlemeden/anlamadan itham ediyor. Özellikle muhalefete tam destek olan kesim, temkinli yaklaşan kesime karşı; ?Esatçı, İrancı? gibi yaftalar vurmaktadır. Kişi en azından kendi kendisini tanımlama hakkına sahiptir, bu ithamlar usulsüzce/ahlaksızca serdedilen söylemlerdir. Mantıksal olarak değerlendirirsek, muhaliflere temkinli yaklaşan kişi ?Esatı savunur konuma? gelmez... Esatı kimse istemiyor... Olaya temkinli yaklaşan mantık; durup soğukkanlı olarak olayı değerlendirmeyi, mevcut yönlendirmelere, uzun vadedeki İslami kazanım/kayıplara, süreç dâhilindeki tehlikelere ve muhtemel sonuçlara işaret etmektedir... Tam bir çözüm önerisi olmasa da bir arayış içinde olmayı ve olmamız gerektiğini vurgulamakta, ayrıca en azından çatışmacı/kışkırtıcı dile hizmet etmemeyi, her ne olursa olsun dökülen kanı en aza indirmeye çalışmaktır. Böyle bir düşüncede, arayışta, söylemde olmak Esad'ı ister, savunur, destekler manasına gelmez? Muhalif hareketlere temkinli yaklaşanları ve en azından soğukkanlı olup sağlıklı değerlendirme yapalım diyenlere "İrancı", "Esatçı", "mezhepçi" gibi basit, kısır, çaresizce saldırı ve ithamlarda bulunmak kolay. Zor olan; cereyan eden rüzgara kapılarak popülist ve sloganvari söylemlerde bulunup egosunu tatmin etmek yerine, şimşekleri üzerine çekme pahasına, "kötü çocuk" olma pahasına akli selimi yürürlüğe sokup hak arayışı içinde olmaktır... İlk önce usulüne göre konuşmak gerekmektedir; herkes birbirini önyargısız/önkabulsüz, anlamak üzerine dinlemelidir?

Türkiye'deki muhaliflere tam destek olan Müslüman kardeşlerin şöyle çelişkili söylemleri ve düşünceleri var; "biz bölgeye, NATO veya başka bir dış gücün müdahale etmesine karşıyız", "Esad devrildikten sonra laik, seküler, batı yandaşı bir rejimin kurulmasına da karşıyız ve istemiyoruz", "Esad sonrasında kurulacak rejim anti-siyonist ve anti-emperyalist olmalı" gibi söylemler eşliğinde mücadele ve söylemlerini şekillendiriyorlar. Takdir edersiniz ki, gelinen süreçteki söylem, eylem, açıklamalara bakıldığında ve gelinen süreç irdelendiğinde (ki öyle

SURİYE MESELESİNE DAİR TESPİT VE ÖNERİLER

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 30 Haziran 2012 11:31 - Son Güncelleme Cumartesi, 30 Haziran 2012 11:40

komplike bir irdelemeye gerek yok, çünkü bariz...) görülmektedir ki; bugün veya yarın Esad gittiğinde yerine batı yandaşı, laik/seküler, İsrail/ABD/AB/Arap emirlikleriyle sıcak ilişkiler geliştirecek ve Hamas/Hizbullah gibi direniş örgütlerinin önünün kesileceği bir yapı kurulacak. NATO müdahalesine ve sonrasında kurumla ihtimali olan batı yandaşı yapıya karşı olan ve bu istekte olduklarını vurgulayan kardeşlerimiz, bu istenmeyen sonuçları doğuracak ve arttıracak söylem ve hareketlerde bulunmaktadır. İyi niyet göstergesi olarak "istemek? ayrı, istenilen doğrultusunda ?hareket etmek? ayrıdır. Böyle bir istekte bulunurken söylem ve faaliyetlerinde bu istek doğrultusunda örtüşmesi gerekmektedir.

En önemli noktalardan biriside, Her iki tarafta enformasyon kirliliğine ve taraflı yönlendirmeye maruz kalmaktadır. İki tarafında haber kaynaklarından neşet eden yanlış enformasyon aktarımları ortada olmakla birlikte, kişilerde verileri istedikleri doğrultuda algılayıp alma yönünde hareket ederek yanlış bir yol izliyor ve sağlıklı algılar üzerine inşa edilen bir iletişim yumağı içinde debeleniyorlar? Türkiye?deki Müslümanlar için işin en kötü ve korkutucu boyutu da; yaşanan ayrışmalardır. İki tarafında bölgeye dair net bir bilgisi olmamasına rağmen yine her iki tarafta edindikleri taraflı enformasyonla bir birine küfreden, karalayan ve en önemlisi de birbirini dinlemeyen bir noktaya doğru yol aldı/alıyor. Müslüman adam cesaretle hakkı söylemelidir, farklı/marjinal/itilen/zahiren yanlış pozisyonda kalma korkusuyla sözünü saklamamalıdır. Veya bu psikolojik korkunun sürüklediği düşüncelere dalmamalıdır.

Sadece duygusal değerlendirip, (kanın aktığı yerde hesap yapılmaz mantığıyla değerlendirmememiz gerekiyor) burada kişilerin/devletlerin/mezheplerin çıkarı değil İslami mücadelenin çıkarları söz konusudur ve her konuda her şartta her daim soğukkanlılıkla hesap yaparak, kısa/uzun vadeli getiri/götürüler değerlendirilmek zorundadır. En azından dur, değerlendir, sağlıklı veri topla, hesap ve analiz yap, sonra ne yapılması gerekiyorsa hep beraber yapalım... Sadece İslami çıkar değil insani çıkar için bile böyle hareket edip (zaman kaybetmeden) değerlendirmek zaruridir... Biz tarih boyu yönlendiren değil de yönlenen olduğumuz için, uzun vadeli değil de hep kısa vadeli hesap yaptığımızdan, arkaplan değil de ön plandakiyle yetinip ona göre hareket ettiğimiz için olgulara değil de olaylara göre hareket ettiğimizden dolayı bugün bu haldeyiz... Sağlıklı değerlendirme yapmayı yönlenen olursak bugün vefat eden mazlum 10.000 kişi varsa yarın ve yakın gelecekte 100.000 olma ihtimali var. Bu tabloda ölen 10.000 kişiye hakaten, samimice üzülp kahrolan kişi yarın ölme ihtimali olan 100.000 kişiyi düşünendir... Yarın NATO müdahalesi geldiği vakit ve daha da önemlisi mezhep çatışması üzerinden neşet edecek muhtemel bir iç/bölgesel savaşta 100.000 değil 1 milyon insan ölebilir, çok daha fazlası yan/dolaylı etkileriyle zarar görebilir ve bu kuvvetle muhtemeldir? Müslüman bir birey ferasetli olup, olayı bütün boyutlarıyla irdelemelidir?

"Biz olaylarla çok ilgileniyoruz ama olgularla ilgilenmiyoruz. Olaylarla ilgilenmek kolaydır, olayları takip etmek için herhangi bir yeteneğe ihtiyaç yoktur. Olguları takip etmek için ise konuyla ilgili yeterli bir birikime sahip olması gerekir, bir duyarlılığa sahip olmak gerekir. Bizim

SURİYE MESELESİNE DAİR TESPİT VE ÖNERİLER

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 30 Haziran 2012 11:31 - Son Güncelleme Cumartesi, 30 Haziran 2012 11:40

yaşadığımız dünyanın, çağın, tarihin bütün dinamiklerine sahip olması gerekir. Nasıl bir dünyada yaşıyoruz? Nasıl bir tarih sürecinde yaşıyoruz? Bu süreci belirleyen etkenler nelerdir? Bu süreç içerisinde İslami toplumlar etkin bir konumdalar mı? Dolayısıyla biz şunu söylemeliyiz: Olaylarla ilgilenmek yerine olgularla ilgilenmek gerekir. Çünkü olgularla ilgilenmiyoruz. Olaylara ilgili olarak bakanlar ?Orada neler oluyor?? Sorusuna yanıt ararlar. Hâlbuki olgularla ilgilenenler ?Neden oluyor?? sorusuna yanıt aramak gibi bir sorumlulukla karşı karşıyadır. Neden oluyorun yanıtını bulmak için de şimdiye bakmak yerine, şimdinin öncesine gitmek gerekiyor." (Atasoy Müftüoğlu)

?Bu ayaklanmalarla ilgili altı çizilmesi gereken şey; ayaklanmalar ile ilgili yapısal bir değişiklik gerçekleşmiş olmamasıdır. Ayrıca yapısal bir değişim talebi gündeme getirilmemiştir. Yine dikkate alınması gereken başka bir nokta da şudur: Yerel diktatörlere karşı olan kitleler küresel diktatörler ve küresel diktatörlük hakkında herhangi bir açıklama yapmış değillerdir. Bu da dikkate değer bir olgu. Ayrıca ayaklanmalar diktatörleri devirmiş ancak bir istikrar sağlayamamıştır.? (Atasoy Müftüoğlu)

Muhalefeti de ikiye ayırarak irdelemek gerekiyor... "Suriye?de az-çok her ülkede olduğu gibi bir muhalefet var. Bu muhalefet daha özgürlükçü, daha demokrat, daha sosyal bir Suriye istiyor. Bir de emperyalizm hesabına ülkenin çökertilmesi, bölünüp-parçalanması için kan dökenler, katliamlar yapanlar, insanlık suçu işleyenler var(aynı Esad gibi?). İşte kolonyalist/emperyalist NATO?cu ittifakın, bölgedeki pro- amerikan, pro-siyonist gerici Arap monarşilerinin ve Türkiye?nin ?Suriye muhalefeti? dediği bunlar. Desteklenenler bunlar... ?Özgürlük ve demokrasi savaçsısı? dedikleri bunlar. Elbette içerde de İhvanı Müslimin gibi İslami muhalefet odakları da var ama hareketin omurgasını dışardan ülkeye sızan, Afganistan?da, Irak?da, Libya?da savaş deneyimi edinmiş unsurlar oluşturuyor. Bunlara emperyalist cephenin, Siyonist İsrail?in, Türkiye?nin ve bölge monarşilerinin ülkeyi çökertme ve parçalama planının taşeronları demek mümkündür. Bunların dışında çok geniş bir muhalefet cephesi daha var ki, bunlar seküler unsurlar: Sosyalistler, komünistler, demokratlar, libareller, ülkenin seküler yapısını korumak isteyen geniş halk kesimleri... " (Fikret Başkaya) İlk özcce sağlıklı bir zemin ve hukuk olması gerekmektedir. Bu kadar çeşitli, bu kadar dağınık ve birbiriyle iletişimi zayıf İslami, seküler, milliyetçi akımların, bölgesel aşiretlerin, El-kaidenin, yurtdışındaki muhaliflerin, iki taraflı ajanların kol gezdiği bir muhalefet ağı her nasıl bir yol izlenecekse izlesin karşısındaki için bir muhatap çıkartmak ve belli bir hukuk dahilinde hareket etmelidir. İletişimsiz, hukuksuz bir zeminde her an her türlü provokasyonlar olabilir ve sağlıklı bir çözüm yolu bulunamaz. Bu noktada El-Kaide?nin de mevzuya dahil olmasını değerlendirmeye alırsak içinden çıkılmayacak bir yola girdiğimiz gözlemlenebilmektedir. Muhalifler arasında çok farklılıklar var; ulusal konsey ve hür (özgür) Suriye ordusu arasında bile bir koordinasyon/iletişim yok. Haricen ayaklanmayı asıl başlatan aşiretler ayrı hareket etmekle birlikte farklı istek ve arayışlar içerisinde olan topluluklarda mevcuttur. El-Kaide?nin gerçekleştirdiği dillendirilen bir çok cana mal olan şehir merkezlerindeki bombalı saldırıların da kime yaradığı aşikar. Muhalefet içerisinde bizi bağlayan en bariz oluşum ise; İhvanı Müslimin hareketidir ve onunda ne kadar etkin olduğu tartışmalıdır. Çatıyı temsil eden ulusal konsey ve hür Suriye ordusunu da laik ve pozitivist kesimin

oluşturduğu aşikârdır. Ve Esad sonrasında da Batı'nın desteğiyle iktidarı temsil edecekte bu üst çatıdır.

Olaya salt duygusal bakarak değerlendirdiğimiz vakit yanlış analiz yapıp yanlış sonuca varma ihtimalimiz kuvvetle muhtemeldir. Tabi ki bölgede yaşanan drama salt realiste bakamayız. Kuran'ın bildirdiği üzere dengeyi temsil etmeliyiz. Ve yine Kuran'ın bildirdiği üzere, ferasetli olup aynı delikten iki defa ısırılmamalıyız. İslam camiasının en bariz handikapı tarihi okuyamamalarıdır, Müslümanlar tarihi doğru okuyup ders çıkartamadıklarından, tecrübe edinemediklerinden dolayı bugün bu haldedirler. Yönlendiren değil yönlene pozisyonundadırlar.

Müslüman şahsiyet, popülizm çarkı içine girip bu atmosferde değerlendirme yapamaz. Beşeri ideolojilerin ve fikriyatların hüküm sürdüğü bu dünyada, cari ve revaçta olan popüler, hâkim sistemlerin değirmenine su taşıyacak düşünceler içerisinde Müslüman'ın işi olmamalıdır. Arap baharı dâhilinde değerlendirmeye alabileceğimiz her başlıkta; NATO, BM, AB, ABD, topyekûn bir batı ittifakı medya ve güçleriyle Müslümanların (hatta el-kaidenin bile) aynı kulvarda at koşturduğunu görmekteyiz. Bu çarpık ilişki ağını sorgulamadan edemeyiz, bu noktada enformasyon kaynaklarımızı çek etmemiz gerekmektedir. Tunus'taki haklı halk ayaklanmasını tetikleyen Wikileaks belgelerindeki Tunus devlet başkanının karıştığı yolsuzlukların açıklanmasıyla başladığını unutmamalıyız. Kuran'ında emrettiği gibi kâfirden gelen haberi elekten geçirmeden almamalıydık. Burada mevzu bahis olan haberin doğruluğu veya yanlışlığı değil; bir haberin veriliş tarzı, zamanlaması ve diliyle nerelere çekilebileceğidir.

Batının beslediği ve nemalandığı (zamanlarını doldurmuş) diktatörlerin gitmesi gerekliliği aşikârdır. Burada mevzu bahis olan sürecin dinamikleri ve kimin yönlendirdiğidir. Baş rolde bölge halkları oynasa da kameranın arkasında ve başında 3.şahısların olduğu aşikârdır. Doğru soruları sormalıyız. Uzun ve kısa vadede kim kazançlı çıkıyor, Esad'ın gitmesini kim istiyor kim istemiyor. Bunun cevabını tümünden gelim mantığıyla bir silsile izleyerek bulup, arka planda dönenleri görebiliriz. Olayı sadece Esad ve mazlum halk boyutuna indirgeyip böyle değerlendirsek sağlıklı bir sonuç alamayız. Sergilenen oyunun sahnesinde Esad ve mazlum halk var ama perde arkasındakileri göremiyoruz/görmeliyiz. Soğuk savaş yıllarını andıran bu kutuplaşmayı, mevcut veriler ışığında kabaca tasnifleyecek olursak; Esad'ın tarafında İran, Rusya, Çin başta olmak üzere uzak doğu ülkeleri, Latin amerika ülkeleri, Nasrullah önderliğinde Hizbullah ve hala bağlarını koparmamış/bariz bir itirazda bulunmamış Hamas'ı sayabiliriz. Muhaliflerin tarafında ise Arap birliğinin etkin para babaları Suud, Katar, Bahreyn, Kuveyt başta olmakla birlikte ABD, Fransa ve İngiltere'nin önderliğindeki batı ittifakı, bölgenin karışıklılığından nemalanan ve sessizce ellerini ovuşturarak olan biteni izleyen ?tilki İsrail? ve bölgenin abisi büyük Türkiye, 6 aydır müdahil olan El-kaide ve son olarak da yıllarca bölgede baskı altında bırakılmış İhvan-ı Müslimin hareketi durmaktadır. (İhvan'ın duruş ve taleplerini diğer unsurlardan ayrı değerlendirmek lazım) Etkin olan müdahillerin kabaca verilmiş bu

SURİYE MESELESİNE DAİR TESPİT VE ÖNERİLER

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 30 Haziran 2012 11:31 - Son Güncelleme Cumartesi, 30 Haziran 2012 11:40

tablosuna bakarak Müslümanların nerede durması gerektiğini çıkartmak zor olmasa gerek. Mezhep taassubu ve medyanın yönlendirmeleriyle istenilen yere çekilen Müslümanların, durması gereken yeri sorgulamaları gerekmektedir. İlla bir tarafta durmak zorunda da değiliz; özgün, adil ve onurlu bir duruş sergileyerek yolumuzu çizebiliriz?

İran'ın ve Hizbullah'ın müdahilliğini mezhep merkezli değerlendirmek çok yanlıştır. Mezhep farklılığı üzerinden yürütülen dili kesinlikle bırakmalıyız. Nasrullah da Ahmedinejat da çok iyi bilmektedir ki; Esad'ın dinle diyanetle, Şiilikle alakası yoktur. Esad'ı desteklemelerinin tek nedeni stratejiktir. İran, haklı olarak bölgedeki etkinliğini uzun vadede muhafaza etmek istemektedir. Özeldede Hizbullah ve Hamas direniş örgütlerine açılan kapısının kapanmasını istememektedir. Bu örgütlere, İran'ın vermiş olduğu para ve silahtan müteşekkil lojistik desteğin ehemmiyetini vurgulamama gerek yok sanırım. Hizbullah'ın verdiği destekte İran'la olan bu ilişkisinden kaynaklanmaktadır ve Suriye, İran içinde bölgedeki İslami direniş örgütleri içinde son kaledir. İyi yada kötü mevcut olan bu kale de düştüğü takdirde yakın gelecekte direniş kültürünü canlı tutan bu unsurların sonu gelecektir. Ve bölgede Türkiye gibi ehlileştirilmiş sistemler kurulacaktır. Ve en önemlisi de Suriye'den sonra sıranın İran'a gelme ihtimalidir. Sunni Arap taassubunun bakışı aşıkardır ve son dönemlerde medyayla Türkiye halkı nazarında uyandırılmaya çalışılan İran düşmanlığı da ortadadır. Politik olarak da zahiren iyi ilişkiler içerisinde olan Türkiye-İran ortaklığının arka planında bölgedeki etkinlik mücadelesi gözlerden kaçmamaktadır. Bu atmosfer içerisinde yakın gelecekte İran'a yapılacak bir askeri operasyona destek verilmese bile ses çıkartılmayacağı bir ortama sürüklenmiş durumdayız. AKP kadroları da, büyük Türkiye'nin rakibi olan İran'a milliyetçilerin bakışı da, İslami camianın suni reflekslerle gösterdiği tepkilerde malumunuz? Haydi hayırlısı?

Biraz gerçekçi olmak lazım, Esad bırakmak istemiyor çünkü önünde Kaddafi ve Mübarek örnekleri var. Pes etse ve normalleşme süreci başlasa sonrasında yargılanacak ve Mübarek'in düştüğü duruma düşecek ve bunu istemiyor. Zalimliğine devam etse Kaddafi gibi bir sonlada karşı karşıya gelme ihtimali var. Ve ne yapacağını bilmez halde saldırgan tavırlar sergiliyor. En basitinden bir kediyi bile köşeye sıkıştırdığında saldırganlaştığı gibi Esad'ta bilinçsizce, siyaseten bariz hatalar yaparak tepkisel hareket ediyor. Akli selim derki; çatışmacı/kışkırtıcı dil ve fiiliyatları bir kenara bırakıp farklı bir yol bulunmalı. Burada amaç sorgulanmalı; amacımız bağcıyı dövmek mi yoksa üzüm yemek mi? Amaç; Batı'ya ve İsrail'e yarayan kargaşa ortamını körüklemek mi, zalim Esad yönetimini defetmek mi? Esad yönetiminden kurtulmak isteniyorsa, kahir ekseriyetle 3.tarafların yönlendirdiği medyanın sürüklemek istediği mezhep çatışması, kargaşa ve BM eşliğinde girişilecek bir savaş dışında farklı bir yöntem bulmak zorundayız.

Tamam, dökülen kan yerde kalmamalı/kalamaz, toplumda Esad'a yönelik bir kin doğdu ve insanların tepkilerini bastırmak o kadar kolay değil ama sorulması gereken önemli sorulardan biride muhaliflere sunulan reform paketlerini neden direk reddettikleridir. Amaç Esad'ın gitmesiye, kan akmasına engel olmaksızın geleni direk reddetmek bir yana tam tersine

SURİYE MESELESİNE DAİR TESPİT VE ÖNERİLER

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 30 Haziran 2012 11:31 - Son Güncelleme Cumartesi, 30 Haziran 2012 11:40

muhaliflerin önerilerle/ alternatiflerle olayı makul bir düzeye çekerek çözme girişimlerinde bulunmaları gerekmez miydi?

Esad gittikten sonra ihvan gelip ideale yakın İslami ya da başka yöntemlerle adil/özgür bir sistem kursa amenna. Ama görünüşe göre laik/demokratik/batı anlaşmalarına sadık ehil bir sistem kurulacak gibi. Eski ulusal konseyin başkanı Ganyon'un ve hür Suriye ordusu komutanlarının Esad sonrasına dair yaptığı İsrail'in tanınacağına, direniş örgütlerine desteğin kesileceğine, Batı antlaşma ve kriterlerine uyulacağına dair açıklamaları malum (isteyenler araştırabilir, burada ayrıntılara girerek metni uzatmak istemiyorum. Diğer vurgu noktalarını ve verileri ilgililer [hz.google?](http://www.google.com)dan araştırabilirler..) Şu anda Esad'ın gitmesini isteyen Müslüman kardeşlerimize soruyorum. Esad sonrasına dair hüsnü niyette bulunmaktan başka bir öngörü/talep/düşünceleri var mı? Uluslararası siyaset acımasızdır, sadece hüsnü ihtimale binaen hamle yapılmaz, duruş sergilenmez. Olasılıklardan ziyade mevcut yapılar bazı durumlarda kısa bir dönemliğine evladır.

ABD gibi Türkiye'de(bizde) demokrasi havariliğine soyunuyor gibi, bu algı çarpıklılığına dikkat etmek gerekmektedir. ABD yıllarca iş gördüğü kişi ve devletleri, işi bittikten sonra veya kendisine tehdit olan unsurları diktatör olarak niteleyip demokrasi getireceğini söyleyerek o bölgeye bomba yağdırdı, kan ve gözyaşı getirdi. Medyayı ve sosyo-psikolojik teknikleri de çok iyi kullanarak bölge halkını da bunun gerekliliğine inandırdı. Ne yapıp yapmayacağımıza, neye inanıp inanmayacağımıza kendimizin kara vereceği günleri özlemle beklemekteyim?

Arap baharında batı ittifakına yakın ülkelerde süreç olaysız sonuçlandı, Libya ve Suriye'de ise kanlı oldu, neden acaba? Tunus, Mısır, Fas gibi ülkelerde kansız sonuçlanan süreçleri karşılaştırmalı incelememiz gerekmektedir. Bahreyn, Yemen ve Somali'deki hak taleplerine sessiz kalan Batı (ve Batı ne derse arkasından giden Doğu)'nun yanlı tutumunu da incelemeden Suriye gerçeğini görmemiz mümkün değildir. Tarih deki diğer tecrübeleri de değerlendirmeye almamız gerekir. Çok uzaklara gitmeye gerek yok, Irak ve Afganistan başta olmakla birlikte lokal bazı gelişmelere, Arap baharında kabaca sonuçlanan süreçlere bakıp çıkarım yapabiliriz. Libya'da, aynı Suriye'deki gibi örgütlendirilen/silahlandırılan muhaliflerle Kaddafi arasındaki iç savaş ve NATO bombardımanı malum ve hala iç savaş sürmekte, olan yine halka oluyor/olacak. Bölge halkı düşünülüyorsa, akan kan gale alınıp acı çeken masum çocuklar düşünülüyorsa uzun vadeli, gerçekçi, makul hesaplar yapılmalı; bölgede oyun oynanmasına izin verilmemelidir.

Ayrıca şöyle bir durum var; daha dün kardeştik, ne oldu da Esad birden bire zalim oldu. 1 yıl öncesinde Esad zalim değil miydi? 30 yıllık baskıcı iktidarı boyunca bir sorun yok muydu? Şimdilerde Esad karşıtı olan Müslümanlar tarafından, 1 yıl öncesine kadar kardeş ülke

SURİYE MESELESİNE DAİR TESPİT VE ÖNERİLER

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 30 Haziran 2012 11:31 - Son Güncelleme Cumartesi, 30 Haziran 2012 11:40

söylemlerinde bulunuluyordu. Halk bazında bir dostluk havası esiyordu. Hükümetler arasında tarihinin en şaşalı dönemi yaşanıyor, Esadla Erdoğan kucaklaşıyor, heyetler sürekli gelip gidip anlaşmalar yapıp ilişkiler geliştiriliyordu. Ne oldu da Esad zalim oldu, ne olduğunu söyleyim mi...:) Batı, 'Esad zalim?' dedi zalim oldu. Esad zalimdi zaten, batı demeden öncede zalimdi şimdide zalim. Burada mevzu bahis olan tepki ve söylemlerini belirlemekten aciz, gelen enformasyonla refleksif tepkilerde bulunan, yönlendiren değil yönlenen Müslümanlarda ve bölge halklarındadır. Şahsen Suriye'de bir dönem bulundum ve o dönemlerde bu baskı rejimine nasıl dayanıldığını tahayyül edemedim. 5 yıl öncesinde, arkadaşlarla bulunduğumuz meclislerde, konuşmalarımızda, değişik platformlarda Esad yönetimini eleştirip defedilmesi gerekliliğini vurguluyorduk. Ama bu, doğrudan bölgenin dinamikleriyle ve yönlendirmesiyle yapılmalıydı. Batı 'Esad zalim?' dedikten sonra değil?

AKP hükümetinden gelen 'zalimlerin yanında olmayız?' açıklamalarının ne kadar komik ve ikiyüzlü olduğunu da görmeliyiz. Zalimlerin yanında olamayız derken aynı anda ABD'de ortak siyaset planları/toplantıları yapmak pek inandırıcı olmasa gerek ama insanoğlu işte, inanmak istiyor/inanıyor. Hakkı her söyleyenin peşinden gidilmez. Hakkı temsil ettiğini iddia edende bir istikrar ve tutarlılık aranmalıdır. Dün dostuz dediğine bugün zalim diyorsa, bu taraftaki zalime karşı şu taraftaki zalimle işbirliği yapıyorsa burada durup düşünmek gerekmektedir, diye düşünüyorum...

Türkiye hükümetinin Suriye konusuna bakış açısı, büyük ölçüde pragmatisttir. Ulusal çıkarları; Irak'taki gibi muhtemel 'Kürtlerden müteşekkil' bir bölgenin oluşmasını engellemeyi gerektirmektedir. Haricen; gelen mülteci akınından kaynaklı sosyal ve iktisadi zararları bertaraf etmek için oluşturmak istediği tampon bölgenin planlarını yapmaktadır.

'Suriye, maalesef beklenildiği gibi kanlı bir kısır döngüye girmiş vaziyette. Humus ve çevre il/ilçeleri başta olmakla birlikte bölge, acımasızlığın hüküm sürdüğü bir arenaya dönüştü. Şehirlerde ölüm kol gezerken, uluslar arası arenada da kirli hesaplar yapılmaya devam ediyor. Açık ki, her halükarda bedeli ödeyen yalnızca masum halk oluyor. Ezilen halkın tepesindeki fillerin neden tepiştiklerini görmezden geliyoruz.

Nasıl ki 1 Mart'ta Irak tezkeresine karşı çıkarken Saddam'ı savunmuş olmuyorduk, bugün de yeni bir tezkerenin yolu döşenirken getirdiğimiz iddialara karşı Esad'ı savunduğumuz iddia edilemez.?' (platformhaber)

Genel olarak Arap baharında ve özelde Suriye'deki gelişmeler, baştan beri batının planladığı

SURİYE MESELESİNE DAİR TESPİT VE ÖNERİLER

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 30 Haziran 2012 11:31 - Son Güncelleme Cumartesi, 30 Haziran 2012 11:40

yönlendirdiği bir hareketlilik olmasa da aktif rol oynayan, yönlendiren ve nemalanan Batı ve Arap ittifakıdır. Müslümanlar en başta birbirini dinlemeyi öğrenmeli, ferasetli olmalı, tarihi doğru okuyarak tecrübelerden dersler çıkartmalı, sağlıklı analiz ve öngörülerde bulunarak sürece kendi argümanlarıyla müdahil olmalıdırlar.

Önemli noktalardan biride; Hamas ve Hizbullah gibi direnen blokların lojistik sağlamada zorluk yaşayacağı konusudur. Müslümanların bu konuda bir sıkıntılarının olmadığı gözüküyor ama Dünya çapında bu iki örgütte çöktüğü takdirde (el-kaide haricinde) bölgede direniş odaklı mücadele kültürü tamamen bastırılmış ve Türkiye gibi demokratik yöntemlerle iş gören, ehlileştirilmiş sistemler kurulacağı aşikârdır.

Son olarak ta adını koymamız gerek nokta ise; haklı özgürlük mücadelesi veren bölge haklarının pozisyonudur. Başta şunu söylemek gerekir ki, her ne olursa olsun olan mazluma oluyor (bu adi dünyanın acı gerçeği) ve yine mazluma olacaktır. Bu noktada yorum yapan, etki eden, müdahil olan bölge ve komşu halklarının sağlıklı değerlendirme yapıp kansız bir çözüm bulması ve önermesi gerekmektedir. Kanı isteyen, bölgeye kanı getiren, kan akıtan İsrail ve Batı ittifakının ekmeğine yağ sürülmemelidir. Halk bazında değerlendirecek olursak; haklı özgürlük talebiyle çıkılan bu yolda evleri bombalanan, kurşunlanan, evladı/babası/kardeşi öldürülen, hakkına tecavüz edilen insanların verdiği mücadele kutsal ve yerindedir (bizde o pozisyonda olsak aynısını yapardık). Bu saatten sonra yapılması gereken dökülen kanların peşinden koşmak değil kansız bir çözüm bulmak ve oynanmaya çalışılan oyunları bozarak kâfirin sevincini kursağında bırakmaktır. İsrail, evinde oturmuş sevinç ve kahkahayla birbirimizin kanını dökmemizi izlemektedir

ÖNERİLER

Öneride bulunmadan önce olayı doğru okumalıyız. İşin arka planında dönenleri, müdahil olan/olmayan unsurları tespit etmeli, yapılacak hamlelerin kısa ve uzun vadede kime yarayıp yaramadığı netleştirilmeli, kanı durdurmalı ve mevcut şartlar dâhilinde gerçekçi bir çözüm önerisinde bulunmalıyız. Bu şartlar dâhilinde benim bir önerim yok ama olmalı?

Gelinen bu süreçte birkaç yol izlenebilir (farklı teklifler olabilir). En bariz olanı BM'in Annan Planı önerisinin hayata geçmesiyle ateş kesin sağlanması, Esad'ın muhalifleri tanınması, hakların iadesiyle yeni bir yola girilmesidir. BM'yi tasvip etmesek de gelinen bu süreçte söz sahibi olan ve en başat unsur olma hasebiyle önerisine kulak verilmelidir. Ama hali hazırda görüldüğü gibi bölgedeki her iki tarafta, dışarıdan müdahale etmeye çalışan odaklarda bu planın

SURİYE MESELESİNE DAİR TESPİT VE ÖNERİLER

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 30 Haziran 2012 11:31 - Son Güncelleme Cumartesi, 30 Haziran 2012 11:40

uygulanmamasını istemekte ve bozulması için ellerinden geleni yapmaktadırlar. Aslında herkeste bilmektedir ki, bu planın bir uygulaması da meşruiyeti de kalmadı zaten, başta Türkiye hükümeti olmak üzere bazı kesimlerin kışkırtmalarıyla yakında NATO müdahalesi gerçekleşecektir. O vakitten sonrada ne olacağı malum, yukarıda da zikrettiğimiz gibi her kesim için amacın ne olduğu netleştirilmelidir. Amaç Esad'ın gitmesi mi, kanı durdurmak mı, İran ve Hizbullah'tan kurtulmak mı, Batının istekleri mi, şahsi düşünce ve ihtiraslarımız mı, özgürlük ve adalet mi, amaç ne? Amaç Esad'ın gitmesiye başka bir yol daha bulunabilir, kimse Esad'ın kaşına gözüne hayran değil, elinde sonunda gidecek ama nasıl? Nasıllığını ancak akli selim bulabilir; fevri, refleksif, sloganvari düşünce ve söylemler değil?

Öyle ya da böyle olay gelişti ve bu noktaya geldi, akan kanların hesabı bir şekilde sorulacaktır ama geçmişe dair konuşmak, zaman kaybetmek yerine bu noktadan sonra ne yapmalıyız konuşmalıyız. Mevcut şartlar dâhilinde şimdiden sonra ne yapmalıyızın cevabını aramalıyız. Askeri müdahale kimseye fayda sağlamayacaktır ve kaybeden (oturduğumuz yerden ahkâm kesen bizler değil) yine bölge halkı olacaktır. Bu durumdan kazançlı çıkanın ise 3.taraflar olacağı aşikârdır.

Son kertede; Türkiye içerisindeki iki tarafında söylemleri işlevsiz, geçersiz, yersizdir. Çünkü; iki tarafta bölgeye hâkim değil, bölgeye dâhil olmadığından fiili olarak yönlendirme güçleri yok ve söylemlerini bölgeye aktaracak kanalları olmadığından dışarıdan yönlendirme imkanları da yok... Ve en önemlisi her iki tarafında (kendi inandıkları doğrular ışığında) bir çözüm arayışları/önerileri yok... Biz Müslümanlar olarak konuya hâkim olarak, sağlıklı veri toplayarak somut bir çözüm önerisi geliştirmemiz gerekmektedir.

Bariz/somut bir çözüm önerim olmamakla birlikte; Türkiye'deki İslami camiaya/gençlere/abilerimize/büyüklerle âcizane bir tavsiyem olacak... Ortak bir platform/zemin oluşturup makul bir dille oturup şimdiye kadarki çatışmaları, yanlış anlamaları, ithamları, önyargıları hatta hakaretleri bir kenara bırakıp sağlıklı bir değerlendirme yapıp durum tespitinde bulunup çözüm bulup hep bir ağız ve elden Suriye'deki gayri ahlaki, gayri insanı, gayri İslami zulmü ve hesapları durduralım/engelleyselim/bertaraf edelim/zulmün üstün gelmesine izin vermeyelim... Bunu yapmak zorundayız çünkü; Bölgede akan bir damla kanın, alınan bir canın hesabını hiç kimse veremez. Kendi egolarımız, ihtiraslarımız, düşüncelerimiz için değil Suriye'deki ?masum bir çocuk? için...

SURİYE MESELESİNE DAİR TESPİT VE ÖNERİLER

Administrator tarafından yazıldı

Cumartesi, 30 Haziran 2012 11:31 - Son Güncelleme Cumartesi, 30 Haziran 2012 11:40

ARGE Enstitü/ info@argeenstitu.org